

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΠΟΛΥ

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΛΟΛΑΣ ΜΟΝΤΕΖ

ΣΤ'.

ΙΔΑΜΕ στο προηγούμενο φύλο πώς ο Ρούνα Σίγγ, ο μυστηριώδης 'Ινδός, έπεσε στην τέλως τή Λόλα στο ξενοδοχείο της και τή ρώτησε αν θάθελε νά τόν ακολουθήσει στις 'Ινδίες, αλλά χωρίς όρους.

Η Μοντέζ όμως, προτού τή αποφασίσει αυτό, ζήτησε νά μάθι σχετικά λεπτομέρειες, απ' τής όποιες θά κανόνιζε τή στάση και τήν απόφασί της.

— Τίποτε! τής αποκρίθηκε ο 'Ινδός. Δέν έχετε νά μάθετε τίποτε, αν δέν πητε πρώτα τή άσκια.

— Θεέ μου! Δέν άρνούμαι, αποκρίθηκε η Λόλα, αλλά όταν κανείς παίρνει μαζί του τόσο μακρινά μιά γυναίκα, τής εξηγείται. Έστω όμως, αν δεχτώ νά σάς ακολουθήσω, πόσον μαρό θά μείνω εκεί κάτω;

— Δέν θά ξαναγορίσετε ποτέ!
 — Ποτέ; "Α, όχι! Δέν σάς ακολουθώ, πρίγκηψη...
 'Ο Ρούνα Σίγγ σηκώθηκε όλόρθος.
 — Είστε νέα ακόμα, είστε όμορφα, τής είπε ήσυχα, και τά δέκα χρόνια πού πέρασαν, δέν κατόρθωσαν νά σάς κουράσουν...
 — Δέκα χρόνια! Τί έννοείτε;
 — Όταν σάς πρωτοείδα, ήσαν στά 1836, έδώ και δέκα χρόνια. Τώρα φεύγω πάλι και δέν θά με ξαναβήτε, παρό όστερα από δέκα ακόμα χρόνια, δηλαδή στό 1856. Πιστεύω ός τότε νάχετε κουραστεί και νά δεχτήτε τούς όρους μου. Έν τούτοις, αν και φεύγω και δέν μπορώ νά σάς παρακολουθώ, όπως έκανα επί μιά δεκαετία, βήμα πρós βήμα, τή βαλάντιό μου θάνα για σάς πάντα άνοιχτό...

Και ο Ρούνα Σίγγ έβγαλε απ' τήν τσέπη του ένα πορτοφόλι και τή έννεοίσε τή Λόλα.
 — Έδώ μέσα, τής είπε, υπάρχουν δέκα τραπεζογραμμάτια χιλίων λιρών σπερλιών τή καθένα. Μπορείτε νά τά έξαγορεύσετε σέ Γαλλικές και Άγγλικές Τράπεζες μέχρι τού 1856. Έτά πλέον, έδώ μέσα βρίσκονται και μερικά άλλα τραπεζογραμμάτια, άξις είκοσιπέντε χιλιάδων φράγκων, για νά συμπληρωθή τή ποσόν τών έκατό χιλιάδων πού σκόπευα νά διαθέσω για σάς. Λυπούμαι πού δέν έχω νά σάς προσφέρω περισσότερα, άλλ' άργότερα θά μάθατε, ότι τά λίγα πού σάς έδωσα, ήσαν πολλά για μένα.

Η Λόλα παρατηρούσε τόν 'Ινδό στά μάτια κι έμεινε άποσβολομένη.
 — Μά γιατί μου δίνετε τόσα χρήματα; φώναξε. Τί περμιένετε από μένα για τή μέλλον; Πέστε μου τή και, πούξ έξρει, μπορεί νά τή πετύχετε από τώρα...
 'Ο Ρούνα Σίγγ όμως κούνησε άρνητικά τή κεφάλι του.
 — Όχι, τής αποκρίθηκε. Δέν είστε ακόμα ώριμη για τή δουλειά πού θέλω... Θα περμιένω... Δοκίον, καλή άντάμωσι...

Έφριξε τή πορτοφόλι στά γόνατα τής Μοντέζ και, χωρίς νά πη τίποτε άλλο, έφυγε.
 Η Λόλα, άρνού βεβαίωθηκε, ότι τή πορτοφόλι περιείχε όσα χρήματα τής είπε ο 'Ινδός, έξέστισε σέ γέλια και φώναξε:
 — Μά αυτός είνε τρελλός!... Όρισμένως είνε τρελλός... Δέν είμαι ώριμη, λέει, για τή δουλειά πού θέλει; Χαχαχα!... Κανένας απ' τούς φίλους μου δέν μ' ήρε ακόμα... Άγορη! Για νά τού άρέσω αυτόνοου, φαίνεται πός λέει νά γεράσω! Έπί τέλους, τί με νοιάζει! Τρελλός ή γνωστικός, αυτός ο άνθρωπος είνε πηγή πλούτου για μένα...

Τήν άλλη μέρα η Λόλα Μοντέζ άναχώρησε απ' τή Παρία για τή Μόναχο, μαζί με τή φίλο της, κόμηττα Στάιβεργάλδ, άναζητώντας νέες περιπέτειες.

Βασιλεύς τής Βαυαρίας εκείνη τήν εποχή, ήσαν ο Λουδοβίκος Α', γιός τού Μαξιμιλιανού, θεριός λάτρης τής καλλιτεχνίας και ιδρυτής

τού περιφήμου Μουσείου τού Μονάχου.
 'Ο μονάρχης αυτός άρχισε τή βασιλεία του με τήν ιδρυσι μοναστηριών και στό τέλος τής ζωής του, σέ ηλικία εξήντα χρόνων, έπεσε στό δίχτυα μιάς γυναίκας πού τόν έκαμε γελίο και μιστρό στό λαό του.

Η γυναίκα αυτή ήταν η Λόλα Μοντέζ και ο μεσίτης πού τήν έπρομήθευσε στόν βασιλέα, ήταν ο έννοσημένος της κόμης Στάιβεργάλδ.

'Ο κόμης φιλοδοξούσε για τή φιλενάδα του νά γίνει στό Μόναχο δ,τι και η Ντιμπαρρύ στό Παρία. Κι' η φιλοδοξία του δέν άργησε νά πραγματοποιηθή.

Τόν Αύγουστο τού 1847 έξεδόθη βασιλικό διάταγμα, διά τού όποιου η ώραία Ξένη όνομαζόταν βαρώνισσα Ρόζενταλ και κόμηττα ντε Λανσφελδ. Έτά πλέον τής όριστηκε έτησια έπαχορήγηση 70.000 φρογκίων και τής παραχωρήθηκε για μόνιμη διαμονή ένα μέγαρο στό Μόναχο.

Άλλά ο βασιλεύς τής Βαυαρίας δέν περιορίστηκε μόνο σ' αυτά. Κι' ενώ η Λόλα Μοντέζ άρχισε νά παίξει τή πρόσωπο τής κυρίας Ντιμπαρρύ, ο Λουδοβίκος Α' αποφάσισε νά υποδυθή τή ρόλο τού Λουδοβίκου Ε'.

Έπηρε δηλαδή σχεδόν απ' τή δόξα μιά χορεύτρια, τήν έπαρουσίασε στήν Αθή, τήν επέβαλε στή βασιλική οικογένεια και τής απένευσε τήν παράσημο τής άγιας Θηρεσίας.

Η Λόλα είχε γίνει πειά παντοδύναμη. Έκαμε περίου δ,τι ήθελε. Δέν είνε υπερβολή αν πούμε, ότι αυτή, κατά τή διάθεσί της, άνέβαζε και άναποδογύριζε ύπουργεία.

Η δικτατορία όμως τής γυναίκας αυτής δέν άργησε νά προκαλέσει δυσάρεστες στό λαό. Κι' οι πρώτοι πού προσέθησαν σέ αποδοκιμασίες έναντίον της, ήσαν οι σπουδαστάι τού Μονάχου.

Η βασιλική έννοσημένη, θέλοντας νά άντιδράσει κατά τών απειλών της, συγκέντρωσε γύρω της ένα πλήθος από νέους ένγενείς, οι όποιοι ήσαν έτοιμοι νά πεθάνουν για χάρη της, καθώς άνεγράφετο στό κόμμα κασκέτο πού φορούσαν στό κεφάλι τά μέλη τού μαχητικού αυτού σωματείου.

Οι φοιτητάι όμως δέν ύπεχώρησαν. Συμπελάκοντο με τούς Μοντεζιούς κάθε τόσο, πούξ έβριζαν, πούξ έξυλοκοπούσαν και έσφύριζαν τή Λόλα παντού όπου τή συναντούσαν.

Η κόμηττα θήμωσε τέλος για τή στάσι αυτή τών σπουδαστών κι' ο βασιλεύς, για νά ικανοποιή τήν προσβληθείσα φιλατιμία της, έκλεισε τή Πανεπιστήμιο τού Μονάχου επί ένα χρόνο.

'Ο λαός όμως άρχισε νά γογγύει και ν' άγανακτή κατά τού τυφλωμένου βασιλέως και τής Ξένης τυχοδιώκτοδος, η όποία τόν είχε παραστήσει σέ τέτοιον επικίνδυνο βαθμό. Κι' έποκολούθησαν έφτά ός όχτώ λαϊκές στάσεις, κατά τής όποιες η Λόλα άνταμώθηκε στήν έξθρούς της με τή μιστήγιο στό χέρι, έλάνο σ' έλογό της!...

Στό τέλος ο βασιλεύς, βλέποντας ότι κινδυνεύει νά χάσει τόν θρόνο του, αν δέν άλλαζε τακτική, αποφάσισε, μπροστά στήν άπαιτησί τών ύπρκώνου του, νά έξορίσει τήν έννοσημένη του.

Έτσι η Λόλα άναγκάστηκε, κατά τόν Φεβρουάριο τού 1848, νά φύγει από τή Μόναχο, έγκαταλείποντας τή άνάκευξη τή, τή όποία τή πλήθη, μετά τήν άναχώρησί της, έσπευσαν νά καταστρέφουν με λύσσα.

Τόν έρχόμενο μήνα, οι Βαυαροί ζήτησαν μεγαλειότητα θυσία από τή μονάρχη τους: Νά παρατηρή!

Και έπα ο γαρσημένος βασιλεύς άναγκάστηκε στίς 29 Μαρτίου 1848, νά ύποκύνη στήν αξίωση τού λαού και νά παρατηρή από τή θρόνο. Μετά τήν παρατήρη τού βασιλέως, επειδή είχε περδάσει πειά η μπόρα, η Λόλα αποφάσισε νά γυρίσει πίσω στό Μόναχο.

'Ο Λουδοβίκος, ο άγαπημένος της, ήταν πειά έλεύθερος και τήν άγαπούσε όπως πάντα. Άλλά τί νά τόν κίνη η Λόλα έναν γέρο;

'Ο έκαπτος βασιλεύς, για νά τήν κρατήσι κοντά του, ύποσχέθηκε νά τής δώσει δ,τι τού ζητούσε. Άλλά η Λόλα δέν έδεχτηκε. Στό διάστημα τών δυό χρόνων πού διατελούσε υπό τή βασιλική έννοια, είχε βάλει στήν πάντα άρκετά χρήματα και τώρα δέν είχε άνάγκη από τήν έπαχορήγηση του.

Άποφάσισε λοιπόν, επειδή ήταν ακόμα νέα σχετικά, νά έξακολουθήσει τήν έλεύθερη, τήν άφρόντιστη, τήν περιπατειώδη ζωή τών περσισμένων χρόνων.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Βασιλεύς τής Βαυαρίας εκείνη τήν εποχή, ήσαν ο Λουδοβίκος Α', γιός τού Μαξιμιλιανού, θεριός λάτρης τής καλλιτεχνίας και ιδρυτής